

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRINKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Ip 145460 24 Pž
Brčko, 26. septembar 2024. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Roberta Jovića, kao predsjednika vijeća, Šejle Drpljanin i Srđana Nedića, kao članova vijeća, u izvršnom predmetu tražitelja izvršenja „ALFA-TEX“ d.o.o. Gračac, Prozor-Rama, zastupan po punomoćniku Goranu Bubiću, advokatu iz Banjaluke, protiv izvršenika „MALAGIĆ & DIVANI“ d.o.o. Brčko, zastupan po punomoćnicima ZAK „Milićević & Fazlić“ Brčko, radi naplate duga, v.sp.18.372,19 KM, odlučujući o žalbi tražitelja izvršenja izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Ip 145460 22 Ip od 14. maja 2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26. septembra 2024. godine, donio je slijedeće

RJEŠENJE

Žalba tražitelja izvršenja „ALFA-TEX“ d.o.o. Gračac, Prozor-Rama se ODBIJA kao neosnovana i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Ip 145460 22 Ip od 14. maja 2024. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je rješenjem broj 96 o Ip 145460 22 Ip od 14. maja 2024. godine odbio prijedlog G.B. za stupanje u izvršni postupak umjesto prvočitno označenog tražitelja izvršenja „ALFA-TEX“ d.o.o. Gračac, Prozor-Rama.

Protiv navedenog rješenja tražitelj izvršenja „ALFA-TEX“ d.o.o. Gračac, Prozor-Rama (u daljem tekstu tražitelj izvršenja) je izjavio žalbu zbog „povrede odredaba izvršnog postupka iz člana 47. Zakona o izvršnom postupku i pogrešne primjene materijalnog prava iz člana 211. ZPP, a u vezi sa članom 21. ZIP“, sa prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH žalbu uvaži, „napadnuto rješenje preinači na način da u cijelosti usvoji prijedlog tražioca izvršenja ili eventualno rješenje ukine i vrati na ponovni postupak“. Tražitelj izvršenja je opredijelio i troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.053,00 KM što obuhvata nagradu za sastav žalbe, „25% paušal, 50% pravno sredstvo“ i 17% na ime poreza na dodatnu vrijednost, uz sudsku taksu na žalbu.

Izvršenik „MALAGIĆ & DIVANI“ d.o.o. Brčko (u daljem tekstu izvršenik) nije dostavio odgovor na uredno zaprimljenu žalbu tražitelja izvršenja.

Nakon što je prvostepeno rješenje ispitao u smislu odredbe člana 341. u vezi sa odredbom člana 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ brojevi 28/18 i

6/21 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu ovog rješenja iz razloga koji slijede.

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je rješenjem o izvršenju broj 96 o Ip 14546o 22 Ip od 6. aprila 2022. godine dozvolio izvršenje po prijedlogu tražitelja izvršenja protiv izvršenika radi naplate novčanog potraživanja u iznosu od 18.372,19 KM i troškova izvršnog postupka u iznosu od 902,00 KM.

Podneskom od 12. januara 2024. godine, G.B. iz B.L. je obavijestio prvostepeni sud da je predmetno potraživanje sa tražitelja izvršenja preneseno na G.B. Ugovorom o ustupanju potraživanja od 3. novembra 2022. godine, te predložio da se priključi postojećem izvršnom postupku umjesto tražitelja izvršenja.

Prvostepeni sud je pobijanim rješenjem navedeni prijedlog odbio, a kako proizilazi iz obrazloženja takvu odluku je donio iz razloga što nakon pravosnažnosti odluke po prijedlogu za izvršenje na osnovu izvršne isprave, u fazi provođenja izvršenja, ne može doći do promjene tražitelja izvršenja ili izvršenika, odnosno nije moguće subjektivno preinachenje. Takav zaključak prvostepeni sud je izveo iz odredbe člana 37. stav (1) Zakona o izvršnom postupku, kojom je propisano da se izvršenje određuje i na prijedlog i u korist lica koje u izvršnoj ispravi nije označeno kao tražitelj izvršenja, ako ono javnom ili ovjerenom privatnom ispravom dokaže da je potraživanje na njega preneseno ili da je na njega na drugi način prešlo i naveo da prema toj zakonskoj odredbi do promjene na strani tražitelja izvršenja mora doći prije donošenja rješenja o izvršenju, a koje je već doneseno 6. aprila 2022. godine i dostavljeno bankama na realizaciju, zapljenu i prenos novčanih sredstava na račun tražitelja izvršenja, zbog čega je novi povjeritelj dužan podnijeti novi prijedlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave u kom će biti označen kao tražitelj izvršenja i dostaviti dokaz da je potraživanje iz izvršne isprave na njega preneseno.

Neosnovano se u žalbi ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno primijenio odredbu člana 37. Zakona o izvršnom postupku (tehničkom greškom u žalbi navedeno člana 47.). Naime, pitanje prelaza potraživanja ili obaveze u izvršnom postupku jasno je regulisano odredbom člana 37. Zakona o izvršnom postupku gdje je stavom (1) propisano da se izvršenje određuje i na prijedlog i u korist lica koje u izvršnoj ispravi nije označeno kao tražitelj izvršenja ako ono javnom ili ovjerenom privatnom ispravom dokaže da je potraživanje na njega preneseno ili da je na njega na drugi način prešlo.

Slijedom iznesenog, niti za ovaj sud nije sporno da je potraživanje preneseno sa tražitelja izvršenja na G.B. Ugovorom o ustupanju potraživanja od 3. novembra 2022. godine, te da prvobitnom izvršnom ispravom na temelju koje je dozvoljeno izvršenje G.B. nije bio označen kao povjeritelj/tražitelj izvršenja, međutim, suprotno pravnom rezonovanju tražitelja izvršenja, pravilno je prvostepeni sud zaključio da iz sadržine zakonske formulacije „izvršenje se određuje“ do promjene na strani tražitelja izvršenja ne može doći nakon što je prvostepeni sud već donio rješenje o izvršenju i poduzeo druge radnje na njegovom izvršenju. To znači da sud može odrediti (dozvoliti) izvršenje u odnosu na lice koje nije označeno kao povjeritelj u izvršnoj ispravi, samo ako je do prenosa potraživanja došlo prije podnošenja prijedloga za izvršenje i ako to lice uz prijedlog za dozvolu izvršenja priloži odgovarajuću ispravu kojom dokazuje prelaz potraživanja.

Stoga, pravilno je prvostepeni sud zaključio da u toku provođenja izvršenja, bez obzira što je tražitelj izvršenja svoje potraživanje Ugovorom o ustupanju potraživanja od 3. novembra 2022. godine prenio na treće lice, nisu ispunjeni uvjeti za promjenu tražitelja izvršenja.

Na ovaj način licu na koje je potraživanje prešlo (u ovom slučaju G.B.) nije uskraćen pristup sudu, s obzirom da isti ima mogućnost da podnese novi izvršni prijedlog na osnovu iste izvršne isprave u kom će sebe označiti kao tražitelja izvršenja i priložiti dokaz da je predmetno potraživanje na njega preneseno, a pri čemu navode o načelu ekonomičnosti izvršnog postupka, u ovom konkretnom slučaju, vijeće cijeni bez utjecaja na pravilnost odlučivanja prvostepenog suda kod izričite i jasne zakonske odredbe da do promjene na strani tražitelja izvršenja može doći prije podnošenja prijedloga za izvršenje, odnosno prije no što je rješenje o izvršenju doneseno i izvršenje određeno.

Iako je tražitelj izvršenja žalbu izjavio i zbog pogrešne primjene odredbe člana 211. Zakona o parničnom postupku koja normira ulogu suda u zaključenju sudske nagodbe, obzirom da je propustio žalbenom sudu ukazati u čemu se takva pogrešna primjena zakona ogleda i kako je utjecala na odlučivanje prvostepenog suda u konkretnom predmetu, to se isti navod cijeni kao paušalan, pa slijedom toga i neosnovan.

S obzirom na sve naprijed navedeno, valjalo je odlučiti kao u dispozitivu ovog rješenja, a na osnovu odredbe člana 357. stav (1) tačka b) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vezi sa odredbom člana 21. Zakona o izvršnom postupku Brčko distrikta Bosne I Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Robert Jović